

32002R0445

15.3.2002

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 74/1

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 445/2002,**26. veebruar 2002,****millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

- (3) Kõnealuse raamistiku täiendamiseks tuleks vastu võtta üksikasjalikud eeskirjad, võttes arvesse määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 55 lõikega 1 kehtetuks tunnistatud nõukogu määruste alusel kohaldatavatest vahenditest saadud kogemusi. Kõnealused eeskirjad peaksid järgima subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid ning seetõttu peaksid need olema piiratud taotletavate eemäride saavutamiseks vajalike sätetega.

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikleid 34, 45 ja 50,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni 23. juuli 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1750/1999, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad, ⁽²⁾ viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1763/2001, ⁽³⁾ on mitmel korral oluliselt muudetud. Programmitöö esimese kahe aasta jooksul saadud kogemus näitab, et eelkõige programmdokumentide muutmise korda ja üldist suunavat rahastamistabelit on vaja täiendavalt selgitada. Seetõttu tuleks määrus (EÜ) nr 1750/1999 selguse ja otstarbekuse huvides uuesti sõnastada.

- (2) Määrusega (EÜ) nr 1257/1999 on loodud EAGGF maaelu arendustoetuse ühtne õiguslik raamistik. Selle II jaotisega määratakse kindlaks toetuse saamise tingimustele vastavad meetmed, nende eesmärgid ning toetuse saamise kriteeriumid. See õiguslik raamistik kehtib maaelu arendustoetuste kohta kogu ühenduses.

- (4) Määruses (EÜ) nr 1257/1999 on seoses toetuse saamise kriteeriumidega sätestatud põllumajandusettevõtetesse ja töötlemisettevõtetesse investeerimise ning noortele põllumajandustootjatele antavate toetuste kolm põhitingimust. Tuleks täpsustada tähtaeg nende tingimuste täitmiseks, sealhulgas investeeringutoetust taotleva põllumajandusettevõtte majandusliku elujõulisuse tõendamiseks, mis peaks põhinema kõnealuse põllumajandusettevõtte välja-vaadetele antaval adekvaatsel hinnangul. Väga tõsiste struktuuriliste raskustega maapiirkondades asuvatel põllumajandusettevõtetel võib olla väga raske neid tingimusi täita. Väikesemahuliste investeeringute korral peaks liikmesriikidel olema lubatud anda põllumajandusettevõttele nende nõuete täitmiseks ajapikendust.

- (5) Põllumajandusettevõtetesse ja töötlemisettevõtetesse investeerimisel on ühenduse abi eelduseks asjaomastele toodetele normaalsete turuväljundite leidmine. Selliste turuväljundite hindamiseks tuleks kehtestada eeskirjad.

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

⁽²⁾ EÜT L 214, 13.8.1999, lk 31.

⁽³⁾ EÜT L 239, 7.9.2001, lk 10.

- (6) Kutseõppetoetus ei peaks laienema tavapärasele põllumajanduslikule või metsandusalsele väljaõppele.
- (7) Tuleks lahendada eriprobleemid, mis tekivad seoses ennetähtaegselt pensionile jäämise toetuse andmise tingimustega, kui põllumajandusettevõtte üleandjaid on mitu või kui üleandja on rentnik.
- (8) Vähemsoodsamates piirkondades tuleks mitme põllumajandustootja poolt ühiselt kasutatavate alade puhul maksta hüvitist igale neid alasid kasutavale põllumajandustootjale proportsionaalselt nende kasutusõiguse määraga.
- (9) Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikliga 16 nähakse ette, et põllumajandustootjad võivad saada toetust nende lisakulude ja saamata jäänud tulude korvamiseks, mida on põhjustanud ühenduse eeskirjadest tulenevate keskkonnakaitse piirangute rakendamine keskkonnavalade kitsendustega piirkondades. Nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/676/EMÜ (veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest)⁽¹⁾ eesmärgiks on vähendada veekogude reostamist põllumajandusest lähtuvate nitraatidega ja vältida reostuse levikut. Vastavalt asutamislepingu artikli 174 lõikes 2 sätestatud põhimõttele, et saastaja maksab, ei kompenseerita kõnealuse direktiiviga kehtestatud piirangute kohaldamisest tulenevaid kulutusi ja saamata jäänud tulu ning seetõttu tuleks nende piirangute kohaldamine jätta välja määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 16 reguleerimisalast.
- (10) Seoses põllumajanduse keskkonnatoetusega peaks nende miinimumtingimuste määratlemine, mida põllumajandustootjad seoses mitmesuguste põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustustega peavad täitma, tagama põllumajanduse keskkonnatoetuse tasakaalustatud kohaldamise, võttes arvesse selle eesmärgi ja aidades sellega kaasa maaelu säästvale arengule.
- (11) Tuleks määratleda põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise parandamiseks tehtavate investeeringute valikukriteeriumid. Saadud kogemus näitab, et kõnealused valikukriteeriumid peaksid põhinema mitte valdkondade eeskirjadel, vaid üldistel põhimõtetel.
- (12) Ühenduse äärepoolseimate piirkondade puhul tuleks teataval tingimustel kehtestada erand määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 28 lõike 1 teisest taandest, mille kohaselt ei anta investeeringutoetusi kolmandatest riikidest pärit toodete töötlemiseks ja turustamiseks.
- (13) Tuleks täpsemalt määratleda metsad, mille puhul ei anta määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 29 lõike 3 alusel toetust.
- (14) Tuleks näha ette põllumajandusmaa metsastamiseks ning metsa ökoloogilise tasakaalu säilitamiseks ja parandamiseks antava toetuse üksikasjalikud tingimused.
- (15) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklile 33 antakse toetust põllumajanduse ja selle ümberkorraldamise ning maapiirkondades toimuva tegevusega seotud meetmetele, mis ei kuulu ühegi teise maaelu arengu meetme reguleerimisalasse. Kuna kõnealuse artikli reguleerimisalasse võib kuuluda mitmesuguseid meetmeid, tuleks toetuse andmise tingimuste määratlemine jätta eelkõige liikmesriikidele osana nende programmitööst.
- (16) Tuleks sätestada mitmeid meetmeid käsitlevad ühiseeskirjad, millega tagatakse eelkõige heade põllumajandustavade ühisstandardite kohaldamine, kui meetmetes on sellele kriteeriumile viidatud, ning pikaajaliste kohustuste piisav paindlikkus, et võtta arvesse neid kohustusi mõjutavaid võimalikke tegureid, ilma et see ohustaks mitmesuguste toetusmeetmete tõhusat rakendamist.
- (17) Tuleks selgelt eristada maaelu arendustoetuse ja ühise turukorralduse raames antava toetuse rahastamine. Kõik erandid põhimõttest, et ühise turukorralduse toetuskavadega hõlmatud meetmetele ei tohiks anda maaelu arendustoetust, peaksid põhinema liikmesriikide poolt maaelu arengu programmitöö raames nende erivajadustest lähtuvalt ja läbipaistvat menetlust järgides tehtud ettepanekutel.
- (18) Maaelu arendustoetuse maksed tuleks täies ulatuses teha toetusesaajatele.

⁽¹⁾ EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1.

- (19) Komisjoni määrusega (EÜ) nr 1685/2000 ⁽¹⁾ kehtestatakse nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1260/1999 (millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta, ⁽²⁾ muudetud määrusega (EÜ) nr 1447/2001 ⁽³⁾) üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses toetuse saamise tingimustele vastavate kulutustega, mis on seotud struktuurifondide, sealhulgas EAGGF arendusrahastu poolt osaliselt rahastatavate toimingutega. Järgepidevuse huvides tuleks määrust (EÜ) nr 1685/2000 kohaldada ka EAGGF tagatisrahastu poolt osaliselt rahastatavate meetmete suhtes, kui määrusega (EÜ) nr 1257/1999, nõukogu 17. mai 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 1258/1999 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta ⁽⁴⁾ või käesoleva määrusega ei ole ette nähtud teisiti.
- (20) Komisjoni 8. septembri 1999. aasta otsuses 1999/659/EÜ (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi tagatisrahastust maaelu arengumeetmetele aastateks 2000–2006 tehtavate eraldiste suunava jaotuse kindlaksmääramise kohta liikmesriikide vahel, ⁽⁵⁾ muudetud otsusega 2000/426/EÜ ⁽⁶⁾) sätestatakse liikmesriikidele tehtavate eraldistega kaetavate kulude liigid. Lisaks sellele võivad teatavatest enne 1. jaanuari 2000 võetud kohustustest tulenevad maksed vastavalt komisjoni 9. detsembri 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 2603/1999 (millega nähakse ette nõukogu määrusega (EÜ) nr 1257/1999 sätestatud maaelu arendustoetusele ülemineku eeskirjad, ⁽⁷⁾ viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2055/2001 ⁽⁸⁾) teatavatel tingimustel kuuluda aastate 2000–2006 maaelu arengu programmitöösse. Seetõttu on vaja määratleda, mis kuulub komisjoni poolt heakskiidetud programmdokumendis iga maaelu arengukava puhul kindlaksmääratud ühenduse toetuse kogusumma hulka.
- (21) Nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1259/1999 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühised eeskirjad, ⁽⁹⁾ muudetud määrusega (EÜ) nr 1244/2001 ⁽¹⁰⁾) artiklis 5 sätestatakse, et keskkonnapoliitika rikkumise korral kohaldatavatest karistustest ja kohandustest laekuvad summad jäävad liikmesriikide käsutusse ühenduse täiendava toetusena teatavate
- maaelu arengumeetmete jaoks. Tuleb täpselt kindlaks määrata, mida komisjoni heakskiit selliste meetmete puhul hõlmab.
- (22) Tuleks kehtestada maaelu arengukavade esitamise ja muutmise üksikasjalikud eeskirjad.
- (23) Selleks et hõlbustada maaelu arengukavade kehtestamist ning nende läbivaatamist ja heakskiitmist komisjoni poolt, tuleks eelkõige määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikliga 43 ettenähtud nõuete alusel kindlaks määrata ühiseeskirjad nende kavade struktuuri ja sisu kohta.
- (24) Tuleks kehtestada maaelu arengu programmdokumentide muutmise nõuded, et komisjon saaks need kiiresti ja tõhusalt läbi vaadata.
- (25) Korralduskomitee menetlus peaks hõlmama ainult selliseid muudatusi, mis sisaldavad olulisi muutusi maaelu arengu programmdokumentides. Teiste muudatuste kohta peaksid otsuse tegema liikmesriigid ja teatama neist ka komisjonile.
- (26) Kõigi maaelu arendamise ühenduse algatuse rakendamiseks vajalike meetmete hõlmamiseks peaks EAGGF toetuse tingimustele vastavate meetmete ulatus olema laiem, kui on sätestatud määruses (EÜ) nr 1257/1999.
- (27) Tuleks ette näha üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad EAGGF tagatisrahastust vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 35 lõigetele 1 ja 2 rahastatavate meetmete finantsplaneerimist ja nende rahastamises osalemist.
- (28) Sellega seoses peaksid liikmesriigid komisjonile maaelu arengu meetmete rahastamise seisust regulaarselt aru andma.
- (29) Tuleks võtta meetmed, et tagada maaelu arendustoetuseks eraldatud vahendite tõhus kasutamine, ning eelkõige ette näha, et komisjoni esmane ettemakse makseasutustele ning assigneeringute kohandamine toimub vastavalt vajadustele ja varasematele tulemustele. Samuti on soovitatav ette näha teatavatel tingimustel ettemaksete tegemise võimalus teatavatele toetuse saajate kategooriatele investeerimismeetmete hõlpsamaks rakendamiseks.

⁽¹⁾ EÜT L 193, 29.7.2000, lk 39.⁽²⁾ EÜT L 161, 26.6.1999, lk 1.⁽³⁾ EÜT L 198, 21.7.2001, lk 1.⁽⁴⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.⁽⁵⁾ EÜT L 259, 6.10.1999, lk 27.⁽⁶⁾ EÜT L 165, 6.7.2000, lk 33.⁽⁷⁾ EÜT L 316, 10.12.1999, lk 26.⁽⁸⁾ EÜT L 277, 20.10.2001, lk 12.⁽⁹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 113.⁽¹⁰⁾ EÜT L 173, 27.6.2001, lk 1.

(30) Lisaks käesolevas määruses sätestatud erieeskirjadele tuleks kohaldada eelarvedistsipliini käsitlevaid üldeeskirju ning eelkõige neid, milles käsitletakse liikmesriikide mittetäielikke või nõuetele mittevastavaid deklaratsioone.

(31) Maaelu arengu meetmete finantsjuhtimise üksikasju reguleeritakse määruse (EÜ) nr 1258/1999 rakenduseeskirjadega.

(32) Järelevalve ja hindamise kord ja nõuded tuleks kehtestada teiste ühenduse toetusmeetmete suhtes kohaldatavate põhimõtete alusel, eelkõige määruses (EÜ) nr 1260/1999 sätestatud põhimõtete alusel.

(33) Halduseeskirjadega tuleks tagada maaelu arendustoetuse parem haldamine, järelevalve ja kontroll. Lihtsuse huvides tuleks igal võimalikul juhul kohaldada nõukogu 27. novembri 1992. aasta määrust (EMÜ) nr 3508/92, millega kehtestatakse ühenduse teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem, ⁽¹⁾ viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 495/2001, ⁽²⁾ ja selle rakenduseeskirju, mis on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 2419/2001, ⁽³⁾ muudetud määrusega (EÜ) nr 2550/2001. ⁽⁴⁾

(34) Tuleks sätestada karistuste süsteem nii ühenduse kui ka liikmesriigi tasandil.

(35) Põllumajandusstruktuuride ja maaelu arengu komitee ei ole oma eesistuja määratud tähtaja jooksul arvamust esitanud,

Investeeringud põllumajandusettevõtetes

Artikkel 1

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 5 sätestatud investeeringutoetuse andmise tingimused peavad olema täidetud, kui tehakse üksikotsus toetuse määramise kohta.

2. Kui investeeringuid tehakse seoses keskkonna, hügieenitingimuste ja loomade heaoluga kehtestatud uute miinimumnõuete järgimiseks, võib nende nõuete täitmiseks anda toetust. Sel juhul võib anda nende miinimumnõuete täitmiseks ajapikendust, kui see on vajalik nõuete täitmise seotud konkreetsete probleemide lahendamiseks ja kui see on kooskõlas konkreetsete asjaomaste õigusaktidega.

3. Kui põllumajandusettevõtted asuvad maapiirkondades, kus neil on nende väiksusest tingitud struktuuriliste raskuste tõttu eriti raske täita määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 5 sätestatud nõudeid, võivad liikmesriigid anda sellistele põllumajandusettevõtetele investeeringutoetust alla 25 000 euro, et nad saaksid kõnealused nõuded täita kuni kolme aasta jooksul alates toetuse määramise otsuse tegemisest.

Esimese lõigu sätteid kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2002, ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2 kohaldamist.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 2

I PEATÜKK

MAAELU ARENGUMEETMED

1. JAGU

⁽¹⁾ EÜT L 355, 5.12.1992, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 72, 14.3.2001, lk 6.

⁽³⁾ EÜT L 327, 12.12.2001, lk 11.

⁽⁴⁾ EÜT L 341, 22.12.2001, lk 105.

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 6 kohaldamisel hinnatakse asjakohasel tasandil normaalse turuväljundi olemasolu, võttes arvesse:

a) asjaomaseid tooteid;

b) investeeringuliike;

c) olemasolevat ja kavandatavat mahtu.

2. Arvesse tuleb võtta kõiki ühise turukorralduse raames tootmisele ja ühenduse abile kehtestatud piiranguid.

3. Kui ühise turukorralduse raames on tootmise või ühenduse abi piirangud kehtestatud üksikute põllumajandustootjate, põllumajandusettevõtete või töötlemisettevõtete tasandil, ei anta toetust ühelegi investeeringule, mis suurendaks toodangut üle nende piirangute.

Artikkel 3

1. Kui investeeringuid teevad noored põllumajandustootjad, võib määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 7 teise lõigu teises lauses osutatud maksimaalseid protsendimäärasid toetuse saamise tingimustele vastavate investeeringute summast kohaldada kuni viie aasta jooksul pärast ettevõtluse alustamist.

2. Käesoleva määruse artikli 4 lõiget 2 kohaldatakse ka investeeringute suhtes, mida noored põllumajandustootjad teevad viie aasta jooksul pärast ettevõtluse alustamist.

2. JAGU

Noorte põllumajandustootjate starditoetus

Artikkel 4

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 8 lõikes 1 sätestatud noorte põllumajandustootjate starditoetuse tingimused peavad olema täidetud, kui tehakse üksikotsus toetuse määramise kohta. Põllumajandustootjad, kes alustavad ettevõtlust käesoleva määruse artikli 5 lõikes 3 kirjeldatud tingimustel ja kes taotlevad toetust hiljemalt 31. detsembril 2001, peavad ettevõtluse alustamise ajal vastama määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 8 lõike 1 esimeses taandes sätestatud vanusetingimusele.

2. Kui noor põllumajandustootja vajab kohanemisperioodi põllumajandusettevõtte asutamiseks või ümberkorraldamiseks, võib ettevõtluse alustamise järel lubada kuni kolmeaastast ajavahemikku kutseoskuste, pädevuse ja majandusliku elujõulisuse tingimuste ning keskkonna, hügieenitingimuste ja loomade heaoluga seotud miinimumnõuete täitmiseks.

Artikkel 5

1. Üksikotsus määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikliga 8 ettenähtud toetuse määramise kohta tehakse vähemalt 12 kuu jooksul pärast liikmesriikide kehtivate sätete kohaselt määratletud ettevõtluse alustamist.

2. Kui noored põllumajandustootjad, kes on alustanud ettevõtlust enne 1. jaanuari 2002, võivad saada komisjoni heakskiidetud programmdokumendi alusel toetust pärast 12 kuu möödumist ettevõtluse alustamisest, võivad liikmesriigid teha üksikotsuse toetuse andmise kohta hiljemalt 31. detsembril 2002.

3. Kui noored põllumajandustootjad on alustanud ettevõtlust aastatel 1999, 2000 või 2001 ja ei ole veel saanud toetust eelarvelistel või halduslikel põhjustel, võivad liikmesriigid teha üksikotsuse toetuse andmise kohta hiljemalt 31. detsembril 2001 või kuni 12 kuu jooksul pärast ettevõtluse alustamist.

3. JAGU

Koolitus

Artikkel 6

Kutseõppetoetus ei hõlma sellist teoreetilist või praktilist õpet, mis moodustab põllumajandus- või metsandusala kesk- või kõrghariduse tavaprogrammide või -süsteemide osa.

4. JAGU

Ennetähtaegselt pensionile jäämine

Artikkel 7

Kui põllumajandusettevõtte üleandjaid on mitu, piiratakse toetuse kogusummat ühele üleandjale ettenähtud summaga.

Artikkel 8

Üleandja poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 11 lõike 1 esimesele taandele jätkatav mittetulunduslik põllumajandustegevus ei vasta ühise põllumajanduspoliitika raames toetuse saamise tingimustele.

Artikkel 9

Rentnik võib vabanenud maa omanikule üle anda tingimusel, et rendileping on lõpetatud ja ülevõtjaga seotud määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 11 lõikes 2 sätestatud nõuded on täidetud.

Artikkel 10

Vabanenud maad võib ümber kruntida või tavalisel viisil vahetada.

Sel juhul kohaldatakse vabanenud maa suhtes tingimusi, mida kohaldatakse vabanenud maaga põllumajanduslikult samaväärsete piirkondade suhtes.

Liikmesriigid võivad ette näha, et vabanenud maa läheb sellise asutuse haldusesse, kes kohustub selle hiljem loovutama ennetähtaegselt pensionile jäämise tingimustele vastavale ülevõtjale.

5. JAGU

Vähemsoodsamad piirkonnad ja keskkonnavalaste kitsendustega piirkonnad

Artikkel 11

Mitme põllumajandustootja poolt ühiselt loomade karjatamiseks kasutatavate piirkondade eest võib maksta hüvitist igale asjaomasele põllumajandustootjale proportsionaalselt maa kasutamise tema poolt või talle kuuluva maa kasutusõigusega.

Artikkel 12

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikliga 16 ettenähtud toetust ei tohi kasutada direktiivist 91/676/EMÜ tulenevate piirangute kohaldamisest põhjustatud kulude ja saamata jäänud tulude korvamiseks.

6. JAGU

Põllumajanduse keskkonnapoliitika

Artikkel 13

Loomakasvatuse ekstensiivistamise või ümberkorraldamise kohustus peab vastama vähemalt järgmistele tingimustele:

- a) jätkatakse rohumaaviljelust;
- b) kari jaotatakse põllumajandusettevõttes nii, et säilib kogu karjatatav ala, vältides sellega ülekarjatamist ja alakasutust;
- c) määratletakse loomkoormus, võttes arvesse kõiki põllumajandusettevõttes peetavaid kariloomi, või kui kohustuse eesmärgiks on piirata toitainete väljauhtumist, kogu põllumajandusettevõttes peetavat karja, mis on kõnesoleva kohustuse puhul asjakohane.

Artikkel 14

1. Toetust võib anda järgmistele kohustustele täitmiseks:

- a) piirkonnale omaste ning põllumajanduse jaoks kadumisohtu olevate maatügu põllumajandusloomade kasvatamine;
- b) selliste taimede geneetiliste ressursside säilitamine, mis on kohalike ja piirkondlike oludega loomulikult viisil kohanenud ning mida ohustab genofondi vaesumine.

2. Maatüü ja taimede geneetilised ressursid peavad aitama kaasa selle piirkonna keskkonna säilitamisele, mille suhtes kohaldatakse lõikega 1 ettenähtud meedet.

Toetuse saamise tingimustele vastavad põllumajandusloomade liigid ja maatüüde põllumajanduse jaoks kadumise künnise kindlaksmääramise kriteeriumid on sätestatud käesoleva määruse I lisas.

Artikkel 15

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24 lõike 1 teise lõigu kohaldamisel peetakse investeeringuid mittetasuvaks tingimusel, et nendega ei kaasne tavaliselt põllumajandusettevõtte väärtuse või tasuvuse märkimisväärne netokasv.

Artikkel 16

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 23 lõikes 1 osutatud rohkem kui viieks aastaks võetavad põllumajandusliku keskkonna kaitsega seotud kohustused määratakse ainult selliseks ajavahemikuks, mida on põhjendatult vaja nende keskkonnamõju avaldamiseks. Need ei kesta tavaliselt üle 10 aasta, välja arvatud juhul, kui konkreetsete kohustuste puhul on pikem ajavahemik vajalik.

Artikkel 17

Erinevaid põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustusi võib omavahel ühendada, kui need täiendavad üksteist ja on üksteisega kooskõlas.

Põllumajanduse keskkonnameetmete kõnealuse ühendamise korral peab toetuse taseme määramisel arvesse võtma sissetuleku vähenemist või konkreetseid ühendamise kaasnevaid lisakulutusi.

Artikkel 18

1. Sissetuleku vähenemise ning kohustusega kaasnevate lisakulutuste arvutamisel on võrdluse aluseks selle piirkonna tavapäraseid head põllumajandustavad, mille suhtes meetet kohaldatakse.

Kui see on põllumajandus- või keskkonnategurite seisukohalt põhjendatud, võib arvesse võtta majanduslikke tagajärgi, mis kaasnevad maa kasutamisest loobumise või teatavate tootmisviiside lõpetamisega.

2. Makseid ei tohi teha toodanguühiku kohta, välja arvatud toetuse maksmisel väljasuremisohus olevate tõugude kasvatamiseks, mida võib maksta loomühiku või kasvatatava looma kohta. Kui kohustus väljendatakse tavaliselt muudes ühikutes peale pindalaühikute, võivad liikmesriigid arvutada makseid nimetatud ühikute alusel.

3. Lõikes 2 osutatud erijuhtudel tagavad liikmesriigid, et järgitakse määruse (EÜ) nr 1257/1999 lisas sätestatud ühenduse toetuse saamise tingimustele vastavaid maksimumsummasid aasta kohta.

Selleks võivad liikmesriigid:

- a) kehtestada ühikute piirangu põllumajandusettevõtte hektari kohta, mille suhtes kehtivad põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustused, või
- b) määrata iga osaleva põllumajandusettevõtte puhul kindlaks maksimaalse kogusumma ning tagada, et põllumajandusettevõttele tehtavad maksed ei ületa seda piirangut.
4. Maksed põhinevad väetiste, taimekaitsetoodete ja muu tootmispanuse kasutamise piirangutel ainult siis, kui sellised piirangud on tehniliselt ja majanduslikult mõõdetavad.

Artikkel 19

Liikmesriigid määravad kindlaks vajaduse kehtestada objektiivsete kriteeriumide alusel määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24 lõike 1 esimese lõigu kolmanda taandega ettenähtud soodustus.

Soodustus ei tohi ületada 20 % sissetuleku vähenemisest ja kohustusega kaasnevatest lisakuludest, välja arvatud konkreetsete kohustuste puhul, kui kõrgem määr on meetme tõhusaks rakendamiseks vajalik.

Artikkel 20

Põllumajandustootja, kes võtab põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustuse, mis on seotud põllumajandusettevõtte ühe osaga, peab kogu põllumajandusettevõttes järgima vähemalt tavapäraseid häid põllumajandustavasid.

Artikkel 21

1. Liikmesriigid võivad lubada kohustuse selle täitmise ajal teiseks kohustuseks ümber muuta, tingimusel et:

- a) muutus toob keskkonnale ilmset kasu;
- b) sellega tõhustatakse märkimisväärselt olemasolevat kohustust ja
- c) heakskiidetud programm sisaldab asjaomaseid kohustusi.

Käesoleva lõike esimese lõigu punktides a ja b sätestatud tingimustel võib põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustuse muuta põllumajandusmaa metsastamise kohustuseks kooskõlas määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikliga 31. Põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustus lõpeb, ilma et tagasimaks oleks nõutav.

2. Liikmesriigid võivad lubada põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustuste kohandamist nende täitmise ajal, kui heakskiidetud programm selliseid kohandusi võimaldab ja kohandus on kohustuse eesmärges silmas pidades nõuetekohaselt põhjendatud.

7. JAGU

Põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise parandamine

Artikkel 22

Toetuse saamise tingimustele vastavad kulutused võivad hõlmata:

- a) kinnisvara väljaehitamist ja omandamist, välja arvatud maa ost;
- b) uusi masinaid ja seadmeid, sealhulgas arvutitarkvara;

c) üldkulusid, nagu näiteks arhitektide, inseneride ja konsultantide tasud ning teostatavusuuringud ning patentide ja litsentside omandamine.

Esimese lõigu punktis c osutatud kulud lisatakse punktides a ja b osutatud kuludele ning käsitatakse toetuse saamise tingimustele vastavatena kuni 12 % ulatuses nendest kuludest.

Artikkel 23

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 26 lõike 3 kohaldamisel hinnatakse asjakohasel tasemel tavalise turuväljundi olemasolu, võttes arvesse:

- a) asjaomaseid tooteid;
- b) investeeringuliike;
- c) olemasolevat ja kavandatavat mahtu.

2. Arvesse tuleb võtta kõiki ühise turukorralduse raames tootmisele ja ühenduse abile kehtestatud piiranguid.

Artikkel 24

Äärepoolseimates piirkondades võib anda investeeringutoetusi kolmandatest riikidest pärit toodete töötlemiseks ja turustamiseks, kui töödeldud tooted on ette nähtud kõnealuse piirkonna turu jaoks.

Esimeses lõigus sätestatud tingimuse täitmiseks piiratakse toetust piirkondlikele vajadustele vastava töötlemisvõimsusega, tingimusel et töötlemisvõimsus ei ületa piirkondlikke vajadusi.

8. JAGU

Metsandus

Artikkel 25

Vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 29 lõikele 3 ei anta metsamajandusele antavat toetust järgmistele metsadele:

- a) riigile, kohalikule omavalitsusele või riigi osalusega äriühingule kuuluv mets ja muu metsamaa;
- b) kroonimets ja muu metsamaa;

c) mets, mis kuulub juriidilistele isikutele, kelle kapitalist vähemalt 50 % kuulub ühele punktides a ja b nimetatud institutsioonidest.

Artikkel 26

Liikmesriik määrab vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklile 31 kindlaks metsastamistoetuse tingimustele vastava põllumajandusmaa, mis hõlmab eelkõige viljelusmaad, heinamaad, pikaajalist kultuurkarjamaad ja mitmeaastaste taimede kasvatamiseks kasutatavat maad, kus toimub regulaarne põllumajandustegevus.

Artikkel 27

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 31 lõike 1 teise lõigu teise taande kohaldamisel on "põllumajandustootja" isik, kes kulutab olulise osa tööajast põllumajandustegevusele ning saab sellest märkimisväärse osa sissetulekust vastavalt liikmesriigi poolt kindlaksmääratavatele üksikasjalikele kriteeriumidele.

2. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 31 lõike 1 teise lõigu kohaldamisel on "lühikese raieringiga kiirekasvulised puuliigid" liigid, mille raiering, st kahe lõppraie vaheline aeg, on alla 15 aasta.

Artikkel 28

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 32 alusel ei tohi anda toetust piirkondadele, millele on toetust antud vastavalt kõnealuse määruse artiklile 31.

2. Makseid tuletõkestusvööndite säilitamiseks põllumajanduslike meetmete abil vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 32 lõike 1 teisele taandele ei tehta nende piirkondade puhul, mis saavad põllumajanduse keskkonnatoetust.

Kõnealused maksed on kooskõlas kõigi ühise turukorralduse raames tootmisele ja ühenduse abile kehtestatud piirangutega ning nende puhul tuleb arvesse võtta ühise turukorralduse raames tehtud makseid.

9. JAGU

Mitmeid meetmeid hõlmavad eeskirjad*Artikkel 29*

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 23 lõike 2 esimese lõigu ja artikli 14 lõike 2 kolmanda taande kohaldamisel on "tavapärane hea põllumajandustava" selline põllumajanduslik tootmisviis, mida mõistlik põllumajandustootja asjaomases piirkonnas järgiks.

Liikmesriigid näevad oma maaelu arengukavades ette kontrollitavad standardid. Nende standardite hulka kuulub igal juhul üldiste kohustuslike keskkonnanõuete järgimine.

Artikkel 30

Kui toetusesaaja annab toetuse määramise tingimusena võetud kohustuse kehtivusajal kogu oma põllumajandusettevõtte või osa sellest üle teisele isikule, võib viimane kohustuse ülejäänud ajaks üle võtta. Kui kohustust sel viisil üle ei võeta, tagastab toetusesaaja määratud toetuse.

Liikmesriigid võivad tagastamist mitte nõuda, kui toetusesaaja on täitnud märkimisväärse osa võetud kohustusest ja lõpetab põllumajandustegevuse, mistõttu selle kohustuse ülevõtmine õigusjärglase poolt ei ole võimalik.

Väiksemate muutuste korral põllumajandusettevõtte olukorras võivad liikmesriigid võtta konkreetseid meetmeid, et esimese lõigu kohaldamine ei tooks võetud kohustuse suhtes kaasa ebakohaseid tulemusi.

Artikkel 31

1. Kui toetusesaaja suurendab toetuse määramise tingimusena võetud kohustuse kehtivusajal oma põllumajandusettevõtte pindala, võivad liikmesriigid ette näha kohustuse laienemise kohustuse ülejäänud kehtivusajaks ka täiendavale alale vastavalt lõikele 2 või esialgse kohustuse asendamise uuega vastavalt lõikele 3.

Kõnealust asendamist võib kohaldada ka juhtudel, kui kohustusega hõlmatud pindala laiendatakse põllumajandusettevõtte sees.

2. Lõikes 1 osutatud laiendamist lubatakse üksnes juhul, kui see:

- a) toob asjaomasele meetmele ilmset kasu;
- b) on kohustuse laadi, selle järelejäänud kehtivusaja ning täiendava ala suuruse seisukohalt põhjendatud;
- c) ei takista toetuse määramise tingimuste täitmise tõhusat kontrolli.

Punktis b osutatud täiendav ala peab olema põhialast oluliselt väiksem või kuni kahe hektari suurune.

3. Lõikes 1 osutatud uus kohustus hõlmab asjaomase ala ja selle tingimused on vähemalt sama ranged nagu esialgsel kohustusel.

Artikkel 32

Juhul kui toetusesaaja ei saa jätkata võetud kohustuste täitmist seetõttu, et tema põllumajandusettevõtte kuulub ümberkruntimisele või muu sellise avaliku maapiirkondade maakorralduse alla, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et võetud kohustusi oleks võimalik kohandada põllumajandusettevõtte uue olukorraga. Kui kohandamine osutub võimatuks, siis võetud kohustus lõpeb, ilma et nõutaks tagasimaksu aja eest, millal kohustus kehtis.

Artikkel 33

1. Ilma et see piiraks üksikjuhtudel arvessevõetavaid tingimusi, võivad liikmesriigid vääramatu jõuna käsitada eriti järgmisi juhtusid:

- a) põllumajandustootja surm;
- b) põllumajandustootja pikaajaline töövõimetus;
- c) põllumajandusettevõtte olulise osa sundvõõrandamine, kui kohustuse võtmise päeval ei olnud sellist sundvõõrandamist võimalik ette näha;

- d) raske loodusõnnetus, mis kahjustab tõsiselt põllumajandusettevõtte põllumajandusmaad;
- e) põllumajandusettevõtte loomakasvatushoonete hävimine õnnetusjuhtumi tagajärjel;
- f) kogu või osa põllumajandustootja karja kahjustav loomataud.

Liikmesriigid teatavad komisjonile, milliseid juhtusid nad käsitlevad vääramatu jõuna.

2. Teade vääramatu jõu kohta ja pädeva asutuse poolt nõutavad asjakohased tõendid tuleb esitada kõnealusele asutusele kirjalikult kümne tööpäeva jooksul alates päevast, mil põllumajandustootjal on võimalik seda teha.

II PEATÜKK

ÜLDEESKIRJAD, HALDUS- JA FINANTSSÄTTED

1. JAGU

Üldeeskirjad

Artikkel 34

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 37 lõike 3 teise lõigu kohaldamisel kohaldatakse käesoleva määruse artiklite 35, 36 ja 37 sätteid.

Artikkel 35

1. Ühise turukorralduse, põllumajanduslike kvaliteedi- ja tervishoiumeetmete või maaelu arengumeetmete ja muu kui põllumajanduse keskkonnatoetuse raames rakendatavad keskkonnakaitsemeetmed ei välista põllumajanduse keskkonnatoetuse määramist samadele toodetele, kui seda toetust makstakse täiendavalt ja see on kõnealuste meetmetega kooskõlas.

2. Lõikes 1 osutatud ühendamise puhul kohaldatakse järgmisi sätteid:

- a) toetust põllumajanduse keskkonnameetmete võtmiseks tootmisest kõrvale jäetud maal võib vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1251/1999⁽¹⁾ määrata vaid juhul, kui võetud kohustused väljuvad kõnealuse määruse artikli 6 lõikes 2 sätestatud asjakohaste keskkonnameetmete raamidest;

- b) loomaliha tootmise ekstensiivistamise puhul võetakse toetuse määramisel arvesse ekstensiivistamistoetust, mida makstakse vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1254/1999⁽²⁾ artiklile 13;

- c) vähemsoodsamatele piirkondadele ja keskkonnaalaste kitsendustega aladele antava toetuse puhul võetakse põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustustes arvesse asjaomaste piirkondade toetuse suhtes kehtestatud tingimusi.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel võetakse toetuse taseme määramisel arvesse sissetuleku vähenemist või konkreetseid ühendamisega kaasnevaid lisakulutusi.

Artikkel 36

Ühe ja sama kohustuse puhul ei tohi mingil juhul teha üheaegselt väljamakseid põllumajanduse keskkonnatoetuse ja ühenduse muu toetuskava alusel.

Artikkel 37

Kõigi nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 37 lõike 3 teise lõigu esimeses taandes osutatud erandite kohta teevad liikmesriigid ettepaneku maaelu arengukavades või eesmärkide 1 ja 2 puhul esitatavates programmdokumentides, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 18 lõigetes 1 ja 2 ning artikli 19 lõigetes 1, 2, ja 3.

Artikkel 38

Maaelu arengumeetmetega seotud maksed tehakse täies ulatuses toetusesaajatele.

Artikkel 39

Määrust (EÜ) nr 1685/2000 kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 40 lõikes 2 ja 3 osutatud programmidega hõlmatud meetmete suhtes, kui määrusega (EÜ) nr 1257/1999, määrusega (EÜ) nr 1258/1999 või käesoleva määrusega ei ole sätestatud teisiti.

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21.

2. JAGU

Artikkel 42

Programmitöö

Liikmesriigid avalikustavad maaelu arengu programmdokumendid.

Artikkel 40

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 II peatüki III jaotise kohased maaelu arengukavad esitatakse vastavalt käesoleva määruse II lisale.

Artikkel 43

Kui maaelu arengumeetmed esitatakse raammäärustena, tuleb maaelu arengukavades sellistele määrustele asjakohasel viisil viidata.

Artikkel 41

Artikleid 40, 41 ja 42 kohaldatakse ka esimeses lõigus osutatud juhtudel.

1. Ühenduse toetuse kogusumma määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 44 lõikes 2 osutatud programmdokumentide heakskiidu alusel.

Artikkel 44

See summa hõlmab järgmist:

- a) maaelu arengu uue programmitööga seotud kulutused, sealhulgas kulutused, mis kaasnevad määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 49 lõikes 2 sätestatud hindamisega;
- b) nõukogu määrustega (EMÜ) nr 2078/92, ⁽¹⁾ (EMÜ) nr 2079/92 ⁽²⁾ ja (EMÜ) nr 2080/92 ⁽³⁾ hõlmatud varasemate kaasnevate meetmetega seotud kulutused ja eespool nimetatud määrustega kehtetuks tunnistatud määrustes sätestatud meetmetega seotud kulutused;
- c) määruse (EÜ) nr 2603/1999 artikli 4 kohastele meetmetele tehtud kulutused.

2. Lisaks lõike 1 sätetele hõlmab heakskiit ka selliste summade jaotamist ja kasutamist, mis jäävad määruse (EÜ) nr 1259/1999 artikli 5 kohaselt liikmesriikide käsutusse ühenduse täiendava toetusena.

Need summad ei kuulu siiski lõikes 1 osutatud ühenduse toetuse kogusumma hulka.

3. Heakskiit võib hõlmata maaelu arengumeetmete täiendavaks rahastamiseks ettenähtud riigiabi ainult juhul, kui riigiabi on määratletud vastavalt II lisa punktile 16.

1. Maaelu arengu programmdokumentidesse ning EAGGF tagatisrahastust rahastatavaid maaelu arengumeetmeid käsitlevatesse eesmärgi 2 ühtsetesse programmdokumentidesse tehtavaid muudatusi tuleb nõuetekohaselt põhjendada eelkõige järgmist andmete alusel:

- a) põhjused ja võimalikud rakendamiskeskused, mis õigustavad programmdokumendi muutmist;
- b) muudatuse loodetavad tulemused;
- c) võetud kohustuste rahastamise ja kontrollimise tulemused.

2. Komisjon kiidab määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 50 lõikes 2 ja artikli 48 lõikes 3 sätestatud korras heaks vastavalt maaelu arengu programmdokumentidesse ning EAGGF tagatisrahastust rahastatavaid maaelu arengumeetmeid käsitlevatesse eesmärgi 2 ühtsetesse programmdokumentidesse tehtavad muudatused, mis:

- a) mõjutavad prioriteete;
- b) muudavad II lisas kirjeldatud toetusmeetmete põhijooni, sealhulgas ühenduse panuse määra;
- c) muudavad ühenduse toetuse kogusummat;
- d) muudavad mis tahes meetme rahaeraldist üle 10 % terveks programmitöö perioodiks ettenähtud summast, mis arvutatakse komisjoni heakskiidetud programmdokumendi alusel;

⁽¹⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.

⁽²⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 91.

⁽³⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 96.

- e) muudavad ühe meetme täiendavat rahastamist riigiabist üle 10 % terveks programmitöö perioodiks ettenähtud summast, mis arvutatakse komisjoni heakskiidetud programmdokumendi alusel.

4. JAGU

Finantsätted

Punkte d ja e ei kohaldata meetmete suhtes, mille rahaeraldise on alla 5 % terveks programmitöö perioodiks kogu programmi eraldatud kogusummast.

3. Muudatused esitatakse komisjonile ühtse ettepanekuna iga programmi kohta mitte sagedamini kui kord aastas.

Artikkel 47

4. Lõike 2 punktidega d ja e hõlmamata finantsilise iseloomuga muudatustest teavitatakse komisjoni õigeaegselt.

5. Lõigetega 2 ja 4 hõlmamata muudatustest teatatakse komisjonile vähemalt kaks kuud enne nende jõustumist.

Artikkel 45

Ühenduse õigusaktide hilisema muutmise korral vaadatakse maaelu arengu programmdokumendid ja eesmärgi 2 ühtsed programmdokumendid läbi seoses tehtud muudatustega.

Kõnealuste läbivaatamiste suhtes ei kohaldata artikli 44 lõiget 3.

Kui maaelu arengu programmdokumentide või eesmärgi 2 ühtsete programmdokumentide muudatus piirdub nende kooskõlla viimisega ühenduse uute õigusaktidega, edastatakse kõnealused muudatused komisjonile.

3. JAGU

Lisameetmed ja ühenduse algatused

Artikkel 46

EAGGF arendusrahastust maaelu arendamise ühenduse algatuse meetmetele antav toetus laieneb kogu ühendusele ning sellega kaasnev rahastamine laieneb meetmetele, mis vastavad toetuse saamise tingimustele vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1783/1999⁽¹⁾ ja määrusele (EÜ) nr 1784/1999⁽²⁾.

⁽¹⁾ EÜT L 213, 13.8.1999, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 213, 13.8.1999, lk 5.

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt iga aasta 30. septembriks iga maaelu arengu programmdokumendi kohta ning iga EAGGF tagatisrahastust rahastatavaid maaelu arengu-meetmeid käsitleva eesmärgi 2 ühtse programmdokumendi kohta:

- a) kalkulatsiooni jooksva eelarveaasta kulude ning kõnealuse aasta lõpul tasumisele kuuluvate kulude kohta, mis on hõlmatud artikli 41 lõikes 1 määratletud ühenduse toetusega, ja

- b) järgnevate eelarveaastade korrigeeritud kuluproгноosid kuni asjaomase programmitöö perioodi lõpuni kooskõlas igale liikmesriigile tehtud eraldisega.

Need andmed esitatakse tabelina, kasutades komisjoni esitatud elektroonilist näidist.

2. Kui vastavalt lõikele 1 liikmesriikide poolt komisjonile esitatav teave on puudulik või kui tähtjast ei ole kinni peetud, vähendab komisjon ajutiselt põllumajanduskulude arvestuse kande alusel tehtavat ettemakset kindla summa võrra, ilma et see piiraks eelarvedistsipliini üldeeskirjade kohaldamist.

Artikkel 48

1. Makseasutused võivad maaelu arengu programmdokumendi või EAGGF tagatisrahastust rahastatavaid maaelu arengu-meetmeid käsitleva eesmärgi 2 ühtse programmdokumendi heakskiitmisotsuse vastuvõtmise kuul kanda raamatupidamis-aruannetesse kuludena ettemakse, mis ei ületa 12,5 % programmdokumendiga ettenähtud EAGGF keskmisest aasta-osaluselt ning mis hõlmab artikli 41 lõikes 1 osutatud kulusid.

Ettemakse moodustab käibekapitali, mille võib põhimõtteliselt tagasi nõuda alles pärast iga programmdokumendiga hõlmatud programmitöö perioodi lõppu või siis, kui EAGGF poolt tasutud kulutuste ja ettemaksete summa võrdub programmdokumendis ettenähtud EAGGF osaluse kogusummaga.

2. Riigid, kes ei ole eurot käibelevõtnud, kannavad lõikes 1 sätestatud ettemakse raamatupidamisaruannetesse vahetuskursi alusel, mis kehtib makseasutuste poolt kõnealuse ettemakse raamatupidamisaruannetesse kandmise kuule eelneval kuul komisjoni eelviimasel tööpäeval.

Artikkel 49

1. Iga liikmesriigi poolt teatava eelarveaasta kohta deklareeritud kulud rahastatakse ainult artikli 47 lõike 1 esimese lõigu punkti b kohaselt komisjonile teatatud summade piires, mis on kaetud kõnealuse eelarveaasta eelarvesse kantud assigneeringutega.

2. Kui artikli 47 lõike 1 esimese lõigu punkti b alusel edastatud prognooside kogusumma ületab asjaomase eelarveaasta eelarvesse kantud assigneeringute kogusummat, piiratakse iga liikmesriigi rahastatavate kulutuste maksimumsummat valemil abil, mida kasutatakse vastavate aastaeraldiste kindlaksmääramiseks vastavalt otsusele 1999/659/EÜ.

Kui pärast kõnealust vähendamist jääb assigneeringuid üle põhjusel, et mõne liikmesriigi prognoosid olid nende aastaeraldistest väiksemad, jaotatakse ülejääk proportsionaalselt liikmesriikide vastavate aastaeraldistega, tagades, et esimeses lõigus osutatud iga liikmesriigi prognoositud summat ei ületata. Komisjon esitab liikmesriikidele kõnealusel viisil kohandatud prognoosid asjaomase eelarveaasta eelarve vastuvõtmisele järgneval kuul.

3. Kui liikmesriigi teatava eelarveaasta tegelikud kulud ületavad vastavalt artikli 47 lõike 1 esimese lõigu punktile b teatatud summad või käesoleva artikli lõike 2 kohaldamisest tulenevad summad, võetakse jooksva eelarveaasta ülekulud arvesse proportsionaalselt nende assigneeringute piires, mis on kättesaadavad pärast teiste liikmesriikide kulude tasumist.

4. Kui liikmesriigi teatava eelarveaasta tegelikud kulud on alla 75 % lõikes 1 nimetatud summadest, vähendatakse järgnevas eelarveaastaks arvestatavaid kulusid kolmandiku võrra erinevusest kõnealuse määra või lõike 2 kohaldamisel saadavate summade (kui need on kõnealusest määraast väiksemad) ja asjaomase eelarveaasta tegelike kulude vahel.

Kõnealust vähendamist ei võeta arvesse vähendamise aastale järgneva eelarveaasta tegelike kulude kindlakstegemisel.

5. Lõiget 4 ei kohaldata 2000. eelarveaasta esimese kulude kalkultatsiooni suhtes, mis esitatakse maaelu arengu programmdokumendi või EAGGF tagatisrahastust rahastatavaid maaelu arengumeetmeid käsitleva eesmärgi 2 ühtse programmdokumendi alusel.

Artikkel 50

Määruse (EÜ) nr 1259/1999 artikli 5 alusel tehtud kulutuste suhtes ei kohaldata käesoleva määruse artikleid 47, 48 ja 49.

Artikkel 51

Ühenduse osalemine liikmesriikides vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 49 lõikele 2 toimuvate hindamiste rahastamisel käsitleb selliseid hindamisi, mis oma ulatusest tulenevalt ning eelkõige tavapäraste hindamisküsimuste vastuste ja oma kvaliteedi kaudu aitavad tõhusalt kaasa hindamisele ühenduse tasandil.

Ühenduse panus ei tohi muudel kui nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel ületada 50 % ülemmäärast, mis on 1 % maaelu arenguprogrammi üldmaksumusest. Iga maaelu arenguprogrammi puhul on vähemalt 40 % kaasfinantseerimisest ettenähtud järeelhindamiseks.

Artikkel 52

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 II jaotise I, VII, VIII ja IX peatüki alusel investeeringutoetuse saajad võivad taotleda pädevatelt makseasutustelt ettemakset, kui see võimalus on sätestatud programmdokumendis. Avalik-õiguslike toetusesaajate puhul võib ettemakset teha ainult omavalitsustele ja nende ühendustele ning avalik-õiguslikele organitele.

2. Ettemakse suurus ei ületa 20 % investeeringuga seotud kogukuludest ja selle maksmise tingimuseks on 110 % ettemakse summale vastava pangatagatise esitamine.

Lõikes 1 osutatud avalik-õigusliku toetusesaaja korral võib makseagentuur vastavalt liikmesriigis kohaldatavatele sätetele aktsepteerida ametiasutuse kirjalikku tagatist, mis hõlmab esimeses lõigus kindlaksmääratud protsendimäärale vastavat summat, kui ametiasutus kohustub maksma tagatisele vastava summa juhul, kui õigust makstud ettemaksele ei kinnitata.

3. Tagatis vabastatakse, kui pädev asutus leiab, et investeeringuga seotud tegelik kulutus ületab ettemakse summa.

4. Makseasutused teatavad EAGGF tagatisrahastule järgmised ühenduse kaasrahastatavad summad:

a) tehtud ettemaksed;

b) toetusesaajatele hiljem korvatud tegelikud kulutused, millest on lahutatud juba tehtud ettemaksed.

5. JAGU

Järelevalve ja hindamine

Artikkel 53

1. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 48 lõikele 2 esitatakse iga-aastased arenguaruanded eelmise kalendriaasta kohta komisjonile iga aasta 30. aprilliks.

Arenguaruanded sisaldavad järgmist teavet:

a) meetme rakendamise seisukohast olulised muutused üldtingimustes, eelkõige peamised sotsiaal-majanduslikud suundumused, või muutused riiklikus, piirkondlikus ja valdkondade poliitikas;

b) meetmete ja prioriteetide rakendamise ulatus, võttes arvesse nende rakenduslikke ja konkreetseid eesmärke, mis on väljendatud kvantitatiivsete näitajatega;

c) rakendamise kõrge kvaliteedi ja tõhususe tagamiseks korraldusasutuse ja võimaliku järelevalvekomitee võetud meetmed, eelkõige:

i) järelevalve-, finantskontrolli- ja hindamismeetmed, sealhulgas andmete kogumise kord;

ii) kokkuvõtte meetme haldamisel tekkinud peamistest probleemidest ja võetud meetmetest;

d) meetmed, mis on võetud ühenduse poliitikaga vastavuse tagamiseks.

2. Lõike 1 teise lõigu punktis b osutatud näitajate puhul järgitakse võimaluste piires komisjoni koostatud suunistes määratletud ühiseid näitajaid. Kui maaelu arengu programm dokumendis sätestatud eesmärkide saavutamise tõhusaks järelevalveks on vaja täiendavaid näitajaid, tuleb ka need esitada.

Artikkel 54

1. Hindamise viivad vastavalt tunnustatud tavadele läbi sõltumatud hindajad.

2. Hindamised peavad eelkõige vastama komisjoni poolt liikmesriikidega konsulteerides koostatud tavapärastele hindamisküsimustele ning neile lisanduvad tavaliselt tulemuslikkuskriteeriumid ja näitajad.

3. Maaelu arengu programmdokumendi haldamise eest vastutav asutus koondab hindamiseks vajalikud vahendid, kasutades järelevalvetulemusi ja kogudes vajaduse korral lisateavet.

Artikkel 55

1. Eelhindamisel analüüsitakse praeguses olukorras ilmnenu erinevusi, mahajäämust ja potentsiaali ning hinnatakse kavandatava strateegia vastavust olukorrale ja eesmärkidele, võttes arvesse tavapärastes hindamisküsimustes tõstatatud teemat. Hinnatakse valitud tegevusprioriteetide eeldatavat mõju, kvantifitseerides võimaluse korral nende eesmärgid. Peale selle kontrollitakse kavandatavat rakenduskorda ja vastavust ühisele põllumajanduspoliitikale ja muule poliitikale.

2. Eelhindamise eest vastutavad asutused, kes koostavad maaelu arengukava, millest eelhindamine moodustab osa.

Artikkel 57

Artikkel 56

1. Vahe- ja järelhindamised käsitlevad konkreetseid kõnealuse maaelu arengu programmdokumendiga seotud küsimusi ja ühenduse tasandil olulisi tavapäraseid hindamisküsimusi. Need hõlmavad maaelanikkonna elutingimusi ja struktuuri, tööhõivet ning põllumajandusest ja muust kui põllumajanduslikust tegevusest saadavat tulu, põllumajandusstruktuure, põllumajandustooteid, kvaliteeti, konkurentsivõimet, metsaressursse ja keskkonda.

Kui tavapäraselt hindamisküsimust käsitatakse teatava maaelu arengu programmdokumendi seisukohalt sobimatuna, tuleb seda põhjendada.

2. Vahehindamisel kontrollitakse lisaks hindamisküsimustele eelkõige esialgseid tulemusi, nende asjakohasust ja vastavust maaelu arengu programmdokumendile ning eesmärkide saavutamise ulatust. Hinnatakse ka rahaliste vahendite kasutamist ning järelevalvet ja rakendamist.

Järelhindamisel pööratakse lisaks hindamisküsimustele erilist tähelepanu vahendite kasutamisele, toetuse tõhususele, tulemuslikkusele ja mõjule ning tehakse järeldused maaelu arengu poliitika kohta, sealhulgas panuse kohta ühisesse põllumajanduspoliitikasse.

3. Vahe- ja järelhindamise eest vastutab maaelu arengu programmitöö korraldamise eest vastutav asutus koostöös komisjoniga.

4. Üksikhindamiste kvaliteeti hindavad maaelu arengu programmdokumendi eest vastutav asutus, võimalik järelevalvekomitee ning komisjon, kasutades selleks tunnustatud meetodeid. Hindamistulemused on avalikkusele kättesaadavad.

1. Vahehindamise aruanne esitatakse komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2003. Maaelu arengu programmdokumendi haldamise eest vastutav asutus teavitab komisjoni hindamisaruandes esitatud soovitude järgimisest. Komisjon koostab üksikute hindamisaruannete laekumise järel kokkuvõtte ühenduse tasandil. Vahearuanne vajaduse korral ajakohastatud variant esitatakse hiljemalt 31. detsembriks 2005.

2. Järelhindamise aruanne esitatakse komisjonile hiljemalt kahe aasta jooksul pärast programmitöö perioodi lõppu. Komisjon koostab kolme aasta jooksul pärast programmitöö perioodi lõppu ja üksikute hindamisaruannete laekumist kokkuvõtte ühenduse tasandil.

3. Hindamisaruannetes kirjeldatakse kasutatud meetodeid, sealhulgas nende mõju andmete kvaliteedile ja tulemustele. Aruanded sisaldavad programmi konteksti ja sisu kirjeldust, finantsteavet, vastuseid tavapärastele hindamisküsimustele ja riiklikul või piirkondlikul tasandil püstitatud hindamisküsimustele, sealhulgas kasutatud näitajaid, ning järeldusi ja soovitusi. Nende struktuuris järgitakse võimaluse korral komisjoni poolt hindamisaruannete ühtse struktuuri kohta koostatud juhiseid.

6. JAGU

Taotlused, kontrollid ja karistused

Artikkel 58

1. Maa-alade või loomadega seotud maaelu arendustoetuse taotlustes, mis esitatakse määruse (EÜ) nr 2419/2001 artikli 6 kohastest toetusetaotlustest eraldi, märgitakse kogu põllumajandusettevõtte pindala ja kõik loomad, mis on seotud kõnealuse meetme raames esitatavate taotluste kontrollimisega, sealhulgas ka need, mille suhtes ei ole toetust taotletud.

2. Maa-aladega seotud maaelu arengu toetusmeetme puhul viidatakse eraldi identifitseeritud maatükkidele. Kui programm-dokumendis ei ole ette nähtud teisiti, ei tohi toetusega hõlmatud maatükke kohustuse kehtivusajal vahetada.

3. Kui maksetaotlus kuulub ühtsesse haldus- ja kontrollisüsteemi kuuluva pindalatoetuse taotluse juurde, tagab liikmesriik, et see maatükk, millele taotletakse maaelu arendustoetust, näidatakse eraldi.

4. Maa-alad ja loomad identifitseeritakse vastavalt määruse (EMÜ) nr 3508/92 artiklitele 4 ja 5.

5. Mitmeaastaste toetuste puhul tehakse avalduse esitamise aastal tehtavale maksele järgnevad maksed iga-aastaste maksetaotluste alusel, välja arvatud juhtudel, kui liikmesriik on kehtestanud artikli 59 lõikes 1 osutatud tõhusad iga-aastased kontrolliprotseduurid.

Artikkel 59

1. Esialgsed taotlused kavaga liitumiseks ja järgnevad maksetaotlused vaadatakse läbi viisil, mis tagab tõhusa kontrolli toetuste andmise tingimuste täitmise üle.

Liikmesriigid määravad iga toetusmeetme jaoks kindlaks sobivad kontrollimismeetodid, selleks kasutatavad vahendid ja kontrollitavad isikud.

Kõigil vajalikel juhtudel on liikmesriikidel õigus tugineda määrusega (EMÜ) nr 3508/92 kehtestatud ühtsele haldus- ja kontrollisüsteemile.

2. Kontrollimised hõlmavad nii haldus- kui ka kohapealset kontrolli.

Artikkel 60

Halduskontrollid on ammendavad ja sisaldavad vajaduse korral riskikontrolle, kasutades muu hulgas ka ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi andmeid. Kontrollid käsitlevad toetusmeetmega hõlmatud maa-alasid ja karja, et vältida põhjendamatu toetuste maksmist. Samuti vaadatakse läbi pikaajaliste kohustuste täitmine.

Artikkel 61

Kohapealne kontroll toimub vastavalt määruse (EÜ) nr 2419/2001 III jaotisele. Aastas kontrollitakse vähemalt 5 % toetusesaajatest, hõlmates kõik programmdokumentides ettenähtud eri tüüpi maaelu arengu meetmed.

Kohapealne kontroll jaotatakse aasta peale vastavalt iga maaelu arengumeetme riskianalüüsile.

Kontrollitakse kõiki toetusesaaja maksekohustusi ja kohustusi, mida on võimalik kontrollikäigu ajal kontrollida.

Artikkel 62

1. Pindalatoetuse suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 2419/2001 artikleid 30, 31 ja 32.

Kõnealuse määruse artikleid 36, 38 ja 40 kohaldatakse loomühikute põhjal makstavate hüvitiste suhtes.

2. Määruse (EÜ) nr 2419/2001 artiklit 44 kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toetuse suhtes.

3. Alusetult tehtud väljamakse korral peab põllumajanduse arengukava meetme alusel toetuse saaja kõnealuse summa määruse (EÜ) nr 2419/2001 artikli 49 kohaselt tagasi maksma.

Artikkel 63

1. Kui leitakse, et tõsise hooletuse tõttu on esitatud valeandmeid, arvatakse kõnealune toetusesaaja kõnealusel kalendriaastal kõikidest määruse (EÜ) nr 1257/1999 asjakohase peatükiga reguleeritavatest maaelu arengumeetmetest välja.

Tahtlikul valeandmete esitamisel arvatakse toetusesaaja meetmetest välja ka järgneval aastal.

2. Kohaldatakse lõikes 1 ettenähtud karistusi, ilma et see piiraks siseriiklikes õigusaktides sätestatud täiendavate karistuste kohaldamist.

Artikkel 64

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida rakendatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende kohaldamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

III PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 65*

1. Määrus (EÜ) nr 1750/1999 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid tuleb lugeda III lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

2. Määrusega (EÜ) nr 1750/1999 kehtetuks tunnistatud määruseid ja otsuseid kohaldatakse komisjoni poolt enne 1. jaanuari 2000 vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 55 lõikes 1 osutatud määrustele kinnitatud meetmete suhtes.

Artikkel 66

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 26. veebruar 2002

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Franz FISCHLER

I LISA

(Artikkel 14)

Toetuse saamise tingimustele vastavad põllumajandusloomade liigid	Künnis, mille puhul maatöug loetakse põllumajanduse jaoks kadumisohus olevaks (emaste aretusloomade arv) ⁽¹⁾
Veised	7 500
Lambad	10 000
Kitsed	10 000
Hobuslased	5 000
Sead	15 000
Linnud	25 000

⁽¹⁾ Kõikide ELi liikmesriikide kohta arvatud tõuaretuseks saadaolevate ühte tõugu emaste aretusloomade arv, kes on kantud liikmesriigi tunnustatud registrisse (nt tõuraamat).

II LISA

MAAELU ARENGUKAVAD

1. Maaelu arengukava pealkiri

2. Liikmesriik ja halduspiirkond (vajaduse korral)

3.1. Kavaga hõlmatud geograafiline piirkond

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 41)

3.2. Eesmärkide 1 ja 2 piirkonnad

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 40)

Nimetada:

- eesmärgi 1 piirkonnad ja eesmärgi 1 üleminekupiirkonnad. See kehtib ainult kaasnevate meetmete puhul (ennetähtaegselt pensionile jäämine, hüvitised, põllumajanduse keskkonnapoliitika ja põllumajandusmaa metsastamine vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklile 31),
- eesmärgi 2 piirkonnad. See kehtib:
 - 1) kaasnevate meetmete puhul,
 - 2) teiste meetmete puhul, mis ei kuulu eesmärgi 2 programmitõesse.

4. Kavandamine asjaomasel geograafilisel tasandil

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 41 lõige 2)

Kui piirkonnas kohaldatakse erandlikult mitut maaelu arengukava, nimetada:

- kõik asjakohased kavad,
- põhjused, miks meetmeid ei saa koondada ühte kavasse,
- eri kavade meetmete vahelised seosed ning kavade vastavuse ja järjepidevuse tagamise üksikasjad.

5. Hetkeolukorra kvantitatiivne kirjeldus

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 esimene taane)

1) Praeguse olukorra kirjeldus

Kirjeldada kvantitatiivsete andmete abil piirkonna praegust olukorda, rõhutades tugevaid külgi, erinevusi, mahaajamusi ja maaelu arengupotentsiaali. See kirjeldus hõlmab põllumajandus- ja metsandussektorit (sealhulgas ebasoodsate looduslike tingimuste laadi ja ulatust vähemsoodsamate piirkondade põllumajanduses), maapiirkondade majandust, demograafilist olukorda, inimressusse, tööhõivet ning keskkonnaseisundit.

2) *Eelmise programmitöö perioodi tulemused*

Kirjeldada EAGGF poolt maaelu arenguks eelmisel programmitöö perioodil ning alates 1992. aastast seoses kaasnevate meetmetega eraldatud rahaliste vahendite tulemusi. Esitada hindamistulemused.

3) *Muud andmed*

Vajaduse korral kirjeldada peale ühenduse maaelu arengumeetmete ja kaasnevate meetmete ka teisi meetmeid, mis on mõjutanud asjaomase programmitöö piirkonda.

6. **Kavandatud strateegia kirjeldus, selle kvantitatiivsed eesmärgid, maaelu arenguks valitud prioriteetid ja geograafiline piirkond**

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 teine taane)

1) *Kavandatud strateegia, kvantitatiivsed eesmärgid ja valitud prioriteetid*

Võttes arvesse kindlaksmääratud tugevaid külgi, erinevusi, mahajäämusi ja asjaomase piirkonna arengupotentiaali, kirjeldada eelkõige järgmist:

- tegevusprioriteete,
- asjakohast strateegiat eesmärkide saavutamiseks,
- rakenduslikke eesmärke ja eeldatavaid tulemusi, mille hulk on võimaluse korral määratletud nii järelevalvet kui ka hindamisprognoose silmas pidades,
- mil määral on strateegias arvesse võetud asjaomaste piirkondade eripära,
- kuidas on rakendatud integreeritud lähenemisviisi,
- mil määral on strateegias ette nähtud naiste ja meeste osalemist,
- mil määral on strateegias arvesse võetud kõiki asjakohaseid rahvusvahelisi ühenduse ja riiklike keskkonnapoliitika kohustusi, sealhulgas neid, mis on seotud säästva arengu, eelkõige vee kvaliteedi ja kasutamisega, bioloogilise mitmekesisuse säilitamisega, sealhulgas taimesortide säilitamisega põllumajandusettevõttes, ja globaalse soojenemisega.

2) *Teiste meetmete kirjeldus ja mõju*

Lisaks sellele käsitletakse kirjelduses vajaduse korral ka väljaspool maaelu arengukava võetud meetmeid (nii teisi ühenduse meetmeid kui ka riiklike meetmeid, nagu näiteks kohustuslikud eeskirjad, tegevusjuhised ja riigiabi-meetmed) ning seda, mil määral need aitavad kaasa kindlakstehtud vajaduste saavutamisele.

3) *Territoriaalsete erimeetmetega hõlmatud piirkonnad*

Kirjeldada selliste punktis 8 määratletud meetmete geograafilist hõlmavust, mida ei rakendata kogu punktis 3 osutatud piirkonnas.

(miljonites eurodes)

	1. aasta			... 7. aasta			Kokku		
	Riiklikud kulutused ⁽¹⁾	EL osalus ⁽²⁾	Erasektori osalus ⁽³⁾	Riiklikud kulutused ⁽¹⁾	EL osalus ⁽²⁾	Erasektori osalus ⁽³⁾	Riiklikud kulutused ⁽¹⁾	EL osalus ⁽²⁾	Erasektori osalus ⁽³⁾
sealhulgas määrusega (EÜ) nr 2079/1992 heakskiidetud meetmed									
Meede B2 ...									
... Meede Bn									
B kokku									
... Prioriteet N									
Meede N1 (nt metsastamine) sealhulgas määrusega (EÜ) nr 2080/1992 heakskiidetud meetmed									
Meede N2 ...									
... Meede Nn									
N kokku									
Muud meetmed									
Tulemuste hindamine									
Varasemad meetmed (enne 1992)									
Ülemineku-meetmed ⁽⁴⁾									
Muud meetmed kokku									
N kokku									

⁽¹⁾ Juhisena kasutatav kavandatud riiklike kulutuste veerg.⁽²⁾ Veerg, kuhu märgitakse iga meetme jaoks kavandatud ühenduse osalus. Kulutustega seotud ühenduse osalus arvutatakse iga meetme programmis sätestatud määrade alusel ja korra kohaselt. Ühenduse osaluse võib arvutada seoses toetuse saamise tingimustele vastavate riiklike kulutustega (veerg 2/veerg 1) või seoses toetuse saamise tingimustele vastavate kogukuludega (veerg 2/(veerg 1 + veerg 3)).⁽³⁾ Juhisena kasutatav kavandatud erasektori kulutuste veerg, kui kõnealune osalus on meetme puhul ette nähtud.⁽⁴⁾ Määruse (EÜ) nr 2603/1999 artikli 4 lõige 2. Liikmesriigid peavad määratlema kriteeriumid ning selgelt kindlaks määrama programmitööga hõlmatud kulutused.

Kohandustest tulenevate assigneeringute kohaldamine

	1. aasta		2. aasta		... 7. aasta		Kokku	
	Riiklikud kulutused	EL osalus	Riiklikud kulutused	EL osalus	Riiklikud kulutused	EL osalus	Riiklikud kulutused	EL osalus
Ennetähtaegselt pensionile jäämine								
Põllumajanduse keskkonnapoliitika								
Metsastamine								
Vähemsoodsamad piirkonnad								
Kohandused kokku								

NB: Kui meede kuulub üheaegselt mitme prioriteedi alla, peavad liikmesriigid finantsjuhtimise eesmärgil esitama lisatabeli, kuhu on koondatud kõik asjaomase meetmega seotud kulutused. Lisatabeli puhul järgitakse eespool esitatud tabeli struktuuri ja järgneva loetelu järjestust.

— Eri meetmed määratletakse järgmiselt:

- a) investeeringud põllumajandusettevõtetesse;
- b) starditoetus noortele põllumajandustootjatele;
- c) koolitus;
- d) ennetähtaegselt pensionile jäämine;
- e) vähemsoodsamad piirkonnad ja keskkonnavalaste kitsendustega piirkonnad;
- f) põllumajanduse keskkonnapoliitika;
- g) põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise parandamine;
- h) põllumajandusmaa metsastamine;
- i) muud metsamajandusmeetmed;
- j) maaparandus;
- k) ümberkruntimine;
- l) põllumajandusettevõtte asendus- ja juhtimisteenuste loomine;
- m) kvaliteetsete põllumajandustoodete turustamine;
- n) põhiteenuste osutamine maapiirkondade majandusele ja rahvastikule;
- o) külade renoveerimine ja arendamine ning maapiirkondade kultuuripärandi kaitsmine ja säilitamine;
- p) põllumajandustegevuse ja põllumajandusvaldkonnale lähedaste tegevuste mitmekesistamine täiendava tegevuse ja alternatiivse sissetuleku tagamiseks;
- q) põllumajanduse veevarude majandamine;

- r) põllumajanduse arenguga seotud infrastruktuuri arendamine ja parandamine;
 - s) turismi ja käsitööstuse edendamine;
 - t) keskkonnakaitse seoses põllu- ja metsamajanduse, maastikukaitse ning loomade heaolutingimuste parandamisega;
 - u) loodusõnnetuste poolt kahjustatud põllumajandusliku tootmispotentsiaali taastamine ning asjakohaste vältimisabinõude kasutuselevõtmine;
 - v) uus finantskorraldus.
- EAGGF tagatisrahastu vahendid, mis on ette nähtud meetmete jaoks maapiirkondade kohandamise ja arengu edendamiseks eesmärgi 2 (maa)piirkondades (määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 33): ... miljonit eurot (protsendina artiklis 33 sätestatud kogusummast).

9. Kavade rakendamiseks kavandatavate meetmete kirjeldus

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 viies taane)

Iga punkti kohta esitada:

- A. toetusmeetmete põhijooned;
- B. muu teave.

1) Üldnõuded

A. Toetusmeetmete põhijooned:

- meetmete loetelu määruses (EÜ) nr 1257/1999 esitatud järjestuses,
- selle konkreetse artikli (ja lõike) nimetus, mille alla iga maaelu arengumeede kuulub. Kui artikleid on kaks või enam, tuleb meede jagada osadeks.

B. Muu teave:

puudub.

2) Kõiki meetmeid või mitut meedet käsitlevad tingimused¹

A. Põhijooned:

- kogukuludel või riiklikel kulutustel põhinev ühenduse osalus,
- abi intensiivsus ja/või määr ning diferentseerimine (I–VIII peatükk),
- määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 37 lõike 3 teise lõigu esimeses taandes osutatud erandid.

B. Muu teave:

- üksikasjalikud toetuse saamise tingimused,
- majandusliku elujõulisuse tõendamise kriteeriumid (I, II, IV ja VII peatükk),
- tavapärased head põllumajandustavad (V ja VI peatükk),
- keskkonna, hügieenitingimuste ja loomade heaoluga seotud miinimumnõuded (I, II ja VII peatükk),

- nõutavad kutseoskused ja pädevus (I, II ja IV peatükk),
- asjaomaste toodete normaalse turuväljundi olemasolu asjakohane hindamine (I ja VII peatükk) vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklitele 6 ja 26,
- kõigi (eelmisel perioodil sõlmitud) kehtivate lepingute kirjeldus, sealhulgas finantstingimused ning nende suhtes kohaldatavad menetlused/eeskirjad.

3) Informatsioon erimeetmete kohta

Eri peatükkides esitatud meetmete kohta tuleb esitada ka järgmised andmed:

I. Investeeringud põllumajandusettevõtetesse

A. Põhijooned:

- peamised tootmissektorid ja investeeringuliigid.

B. Muu teave:

- toetuse saamise tingimustele vastavate koguinvesteeringute ülemmäärad,
- toetuse liigid,
- vajaduse korral käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 osutatud struktuurilisi raskusi kogevate maapiirkondade kirjeldus.

II. Starditoetus noortele põllumajandustootjatele

A. Põhijooned:

puuduvad.

B. Muu teave:

- noortele põllumajandustootjatele toetuse saamise kriteeriumide täitmiseks ettenähtud ajavahemik käesoleva määruse artikli 4 lõikega 2 lubatud kolme aasta jooksul,
- vanusepiirang,
- tingimused, mida kohaldatakse noore põllumajandustootja suhtes, kes ei ole põllumajandusettevõtte ainuke juht või kes alustab tegevust sellise assotsiatsiooni või ühistu liikmena, mille põhieesmärk on põllumajandusettevõtte juhtimine,
- starditoetuse liik.

III. Koolitus

A. Põhijooned:

puuduvad.

B. Muu teave:

- toetuse saamise tingimustele vastavad meetmed ja toetusesaajad,
- tagada, et rahastamist ei taotleta hariduse tava süsteemile ja -programmidele.

IV. Ennetähtaegselt pensionile jäämine

A. Põhijooned:

puuduvad.

B. Muu teave:

- tingimuste üksikasjalik kirjeldus üleandja, ülevõtja, töötajate ja vabanenud maa puhul, eelkõige üleandja poolt mitteametlikel eesmärkidel säilitatava maa kasutamise puhul, ning elujõulisuse parandamise tähtaeg,
- toetuse liik, sealhulgas sellise meetodi kirjeldus, mida kasutatakse kaasfinantseeritava maksimummäära arvutamiseks põllumajandusettevõtte kohta, ning toetusesaaja liigile vastav põhjendus,
- riikliku pensionisüsteemi ja ennetähtaegselt pensionile jäämise kava kirjeldus,
- üksikasjalikud andmed toetuse kestuse kohta.

V. Vähemsoodsamad piirkonnad ja keskkonnavalaste kitsendustega piirkonnad

A. Põhijooned:

- toetuse suurus:
 - 1) maksed määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 13 punkti a alusel: põhjendused abi suuruse varieerimiseks kõnealuse määruse artikli 15 lõikes 2 esitatud kriteeriumide alusel,
 - 2) hüvitised määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 13 punkti a alusel: ettepanekud vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 15 lõike 3 teisele lõigule kaasfinantseeritava maksimumsumma ületamiseks peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud. Täpsustada, kuidas on sel juhul tagatud hüvitiste ülemmäärast kinnipidamine, ning kirjeldada haldusprotseduuri, millega tagatakse kaasfinantseeritava maksimumsumma järgimine,
 - 3) hüvitised määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 13 punkti b ja artikli 16 alusel: üksikasjalikud põllumajanduslikud arvutused, milles on näidatud: a) keskkonnavalaste piirangute tõttu saamata jäänud tulu ja neist tulenevad kulud, b) võrdluse alusena kasutatud põllumajanduslikud eeldused.

B. Muu teave:

- üksikasjalikud toetuse saamise tingimused, eelkõige:
 - 1) minimaalse maa-ala määramine,
 - 2) ühiskarjamaade puhul kasutatava asjakohase konverteerimismehhanismi kirjeldus,

- nõukogu ja komisjoni direktiividega kõige vähemsoodsamate piirkondade loetellu tehtud muudatused ja keskkonnavalaste kitsendustega piirkondade loetelu.

VI. Põllumajanduse keskkonnapoliitika

A. Põhijooned:

- kohustuste põhjendused nende eeldatavate tulemuste alusel,
- asjaomaste piirkondade põllumajanduse jaoks kadumisohtu olevate maatüüpide loetelu ja emaste aretusloomade arv. Selle arvu peab olema kinnitanud tõuraamatut pidav nõuetekohaselt tunnusstatud tehniline asutus või tõuaretusorganisatsioon või -ühing. Kõnealusel asutusel peavad olema asjaomast tüüpi loomade identifitseerimiseks vajalikud oskused ja teadmised,
- genofondi vaesumisest ohustatud taimede geneetiliste ressursside puhul tõendus geneetilise vaesumise kohta, mis põhineb teaduslikel andmetel ja näitajatel maatüüpide/algupäraste (kohalike) liikide esinemise, nende liigilise mitmekesisuse ning kohaliku tasandi peamise põllumajandustegevuse kohta,
- täpsed andmed põllumajandustootjate kohustuste kohta ning kõik muud lepingutingimused, sealhulgas kehtivate lepingute kohaldamisala ja muutmise kord,
- üksikasjalikud põllumajanduslikud arvutused, milles on näidatud: a) tavapäraste heade põllumajandustavade tõttu saamata jäänud tulu ja neist tulenevad kulud; b) võrdluse alusena kasutatud põllumajanduslikud eeldused; c) soodustuse määr ja objektiivsete kriteeriumide alusel kohaldatava soodustuse põhjendused.

B. Muu teave:

- meetme kohaldamisala kirjeldus, mis näitab vajadustest lähtuvat kohaldamisulatust, ning eesmärgile suunatuse tase geograafilisel, sektorilisel ja muul tasandil,
- ühendamisvõimalused kõigi põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustuste puhul ning kohustuste kokkusobivuse tagamine.

VII. Põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise parandamine

A. Põhijooned:

- põllumajandusliku põhitoodangu sektorid.

B. Muu teave:

- kriteeriumid toormetootjate majandusliku kasu tõendamiseks.

VIII. Metsandus

A. Põhijooned:

määratleda:

- "põllumajandusmaa" vastavalt käesoleva määruse artiklile 26,
- "põllumajandustootja" vastavalt käesoleva määruse artiklile 27,

- sätteid, millega tagatakse, et kavandatud meetmed sobivad kokku kohalike oludega ja on keskkonnahoidlikud ning aitavad vajaduse korral säilitada metsakasvatuse ja ulukipopulatsioonide tasakaalu,
- piirkondadevahelised kokkulepped ja võimalikud toetusesaajad seoses määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 32 osutatud meetmetega.

B. Muu teave:

- toetuse saamise tingimustele vastavate meetmete ja toetusesaajate kirjeldus,
- kavandatavate meetmete ning riiklike/piirkondlike metsaprogrammide või samaväärsete vahendite vahelised seosed,
- ühenduse õigusega ettenähtud metsakaitsekavade olemasolu suure või keskmise tulekahjuohuga metsaaladeks liigitatud aladel ning kavandatavate meetmete vastavus nendele metsakaitsekavadele.

IX. Maapiirkondade kohandamise ja arengu edendamine

A. Põhijooned:

- iga meetme raames kavandatava tegevuse kirjeldus ja põhjendus.

B. Muu teave:

- üldistele toetuse saamise kriteeriumidele vastavate uute finantsinstrumentide ja -skeemide väljatöötamise määratlus.

10. Uuringute, näidisprojektide, koolituse või tehnilise abi vajalikkus (vajaduse korral)

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 kuues taane)

11. Pädevate ametiasutuste ja vastutavate organite määramine

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 seitsmes taane)

12. Kavade, sealhulgas järelevalve ja hindamise tõhusat ja nõuetekohast rakendamist tagavad sätteid, hindamise kvantitatiivsete näitajate määratlused, kontrollimise ja sanktsioonide rakendamise kord ning asjakohane teave

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 kaheksas taane)

1) Üksikasjalik teave käesoleva määruse artiklite 52–57 rakendamise kohta

See sisaldab eelkõige järgmist:

- ettemaksete tegemise võimalus teatavatele investeeringutoetuse saajatele,
- rahade liikumise diagrammi kirjeldus toetuse maksmisel lõplikele toetusesaajatele,

- programmi järelevalve ja järelhindamise kord, eelkõige finantsnäitajate, materiaalsete näitajate ja mõjuindikaatoritega seotud andmete kogumise, korrapärase ja koostööloostamise kord,
- järelevalvekomitee ülesanded, koosseis ja töökord,
- kodifitseerimine. Kõnealune kodifitseerimine peab olema kooskõlas komisjoni esitatud näidisega.

2) Üksikasjalik teave käesoleva määruse artiklite 58–64 rakendamise kohta

Need andmed peaksid sisaldama taotluste aluse kontrollimiseks ja toetuse tingimuste täitmise tagamiseks võetavaid kontrollimeetmeid ning erieeskirju karistuste kohta.

3) Üksikasjalik teave määru (EÜ) nr 1685/2000 sätestatud üldistele toetuse saamise kriteeriumidele vastavuse kohta

Käesoleva määruse artikkel 39.

13. Konsultatsioonide tulemused, teave asjaomaste pädevate asutuste ja organite määramise kohta ning majanduspartnerid ja töösuhte pooled

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 üheksas taane)

1) Kirjeldada:

- majanduspartnereid ja töösuhte pooli ning teisi asjakohaseid riiklikke organeid, kellega konsulteeritakse vastavalt riigisisesetele eeskirjadele ja tavadele;
- põllumajandus- ja keskkonnamajandusliku keskkonna kaitsemeetmete väljatöötamise, rakendamise, järelevalve, hindamise ja läbivaatamisega ning teiste keskkonnamajanduslike meetmetega, ning tagavad tasakaalu nende meetmete ja teiste maaelu arengumeetmete vahel.

2) Esitada konsultatsioonide kokkuvõte ja näidata, mil määral on saadud arvamusi ja nõuandeid arvesse võetud.

14. Erinevate toetusmeetmete vaheline tasakaal

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 2 teine taane)

1) Kirjeldada tugevate külgede, vajaduste ja potentsiaali seisukohalt:

- erinevate maaelu arengumeetmete vahelist tasakaalu,
- mil määral põllumajanduse keskkonnamajanduslike meetmeid kohaldatakse kogu territooriumil.

2) Kirjelduses viidatakse olukorrast lähtuvalt:

- väljaspool määruse (EÜ) nr 1257/1999 kohaldamisala võetud meetmetele,
- muude maaelu arengukavadega ettenähtud või nende kohaselt võetud meetmetele.

15. Vastavus ja järjepidevus

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 37 lõige 2)

A. Põhijooned:

- 1) vastavuse ja järjepidevuse hindamine järgmistest aspektidest:
 - ühenduse muu poliitika, eelkõige konkurentsipoliitika, ja selle kohaselt rakendatavad meetmed,
 - muud ühise põllumajanduspoliitika instrumendid, eelkõige juhul, kui on ette nähtud erandid määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 37 lõikest 3,
 - teised maaelu arengukavades sisalduvad toetusmeetmed,
 - üldised toetuse saamise kriteeriumid.
- 2) Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 33 sätestatud meetmete puhul tagada ning vajaduse korral selgitada, et:
 - vastavalt kõnealuse artikli kuuendale, seitsmendale ja üheksandale taandele võetavaid meetmeid ei rahasta ERF eesmärgiga 2 hõlmatud maapiirkondades ja üleminekupiirkondades,
 - meetmed ei ole hõlmatud määruse (EÜ) nr 1257/1999 II jaotises osutatud meetmetega.

B. Muu teave:

hindamine hõlmab eelkõige korraldusi, millega tagatakse nõuetekohane kooskõlastamine asutustega, kes vastutavad järgmiste valdkondade eest:

- turukorralduse raames võetud arengumeetmed,
- kõik siseriikliku õigusega ettenähtud maaelu arengumeetmed.

16. Täiendav riigiabi

(Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 52)

A. Põhijooned:

nimetada meetmed, mille eest antakse täiendavaks rahastamiseks ettenähtud riigiabi (nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 52). Suunavas tabelis esitatakse kõikide asjaomaste meetmete suhtes igal kavaga hõlmatud aastal antava lisatoetuse summa.

B. Muu teave:

puudub.

III LISA

Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1750/1999
–	Artikkel 1
Artikkel 1	Artikkel 2
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikli 5 esimene, teine ja kolmas taane
Artikkel 4	Artikli 5 neljas ja viies taane
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	Artikkel 11
Artikkel 12	Artikkel 11a
Artikkel 13	Artikkel 12
Artikkel 14	Artikkel 13
Artikkel 15	Artikkel 14
Artikkel 16	Artikkel 15
Artikkel 17	Artikkel 16
Artikli 18 lõiked 1 ja 2	Artikli 17 lõige 1 ja lõike 2 esimene taane
Artikli 18 lõige 3	Artikli 17 lõike 2 teine taane
Artikli 18 lõige 4	Artikli 17 lõige 3
Artikkel 19	Artikkel 18
Artikkel 20	Artikkel 19

Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1750/1999
Artikkel 21	Artikkel 20
Artikkel 22	Artikkel 21
Artikkel 23	Artikkel 22
Artikkel 24	Artikkel 23
Artikkel 25	Artikkel 24
Artikkel 26	Artikkel 25
Artikkel 27	Artikkel 26
Artikkel 28	Artikkel 27
Artikkel 29	Artikkel 28
Artikkel 30	Artikli 29 lõige 1
Artikkel 31	Artikli 29 lõige 2
Artikkel 32	Artikli 29 lõige 3
Artikkel 33	Artikkel 30
Artikkel 34	Artikli 31 lõige 1
Artikli 35 lõige 1	Artikli 31 lõike 2 esimene taane
Artikli 35 lõige 2	Artikli 31 lõike 2 teine taane
Artikli 35 lõige 3	Artikli 31 lõike 2 kolmas taane
Artikkel 36	Artikli 31 lõike 2 neljas taane
Artikkel 37	Artikli 31 lõige 3
Artikkel 38	Artikkel 32
Artikkel 39	Artikkel 32a
Artikkel 40	Artikli 33 lõige 1
Artikli 41 lõige 1	Artikli 33 lõige 2
Artikli 41 lõige 2	Artikli 33 lõike 2 punkt a
Artikli 41 lõige 3	Artikli 33 lõige 3
Artikkel 42	Artikli 33 lõige 4

Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1750/1999
Artikkel 43	Artikkel 34
Artikli 44 lõige 1	Artikli 35 lõige 1
Artikli 44 lõige 2	Artikli 35 lõike 2 esimene ja teine taane
Artikli 44 lõige 3	Artikli 35 lõike 2 kolmas taane
Artikli 44 lõige 5	Artikli 35 lõike 2 neljas taane
Artikli 45 esimene ja teine taane	Artikli 35 lõige 3
Artikkel 46	Artikkel 36
Artikkel 47	Artikkel 37
Artikkel 48	Artikkel 38
Artikli 49 lõige 1	Artikli 39 lõige 1
Artikli 49 lõige 2	Artikli 39 lõike 1 punkt a
Artikli 49 lõige 3	Artikli 39 lõige 2
Artikli 49 lõige 4	Artikli 39 lõige 3
Artikli 49 lõige 5	Artikli 39 lõige 4
Artikkel 50	Artikkel 39a
Artikkel 51	Artikkel 40
Artikkel 53	Artikkel 41
Artikkel 54	Artikkel 42
Artikkel 55	Artikkel 43
Artikkel 56	Artikkel 44
Artikkel 57	Artikkel 45
Artikkel 58	Artikkel 46
Artikkel 59	Artikli 47 lõiked 1 ja 2
Artikkel 60	Artikli 47 lõige 3
Artikkel 61	Artikli 47 lõige 4
Artikkel 62	Artikli 48 lõige 1

Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1750/1999
Artikkel 64	Artikli 48 lõige 2
Artikkel 63	Artikli 48 lõige 3
–	Artikli 49 lõige 1
Artikkel 65	Artikli 49 lõige 2
I lisa	–
II lisa	Lisa
III lisa	–